

Apostoł Jakub – syn Alfeusza

Pochodzenie

Pierwsza wzmianka o apostołe Jakubie pojawia się przy wymienieniu wszystkich apostołów wybranych przez Pana Jezusa. *Filip i Bartłomiej, Tomasz i Mateusz, celnik, Jakub, syn Alfeusza i Tadeusz* – Mat. 10:3.

Z powyższego wersetu wyczytujemy, że ojcem apostoła Jakuba był Alfeusz. W czasach Pana Jezusa imię to było tłumaczone na Kleofas. Na podstawie tej informacji, możemy wnioskować, że jego matką była Maria, siostra Marii, matki Pana Jezusa. *A stały pod krzyżem Jezusa matka jego i siostra matki jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena* – Jan 19:25. Apostoł Jakub, syn Alfeusza był więc kuzynem Pana Jezusa. Potwierdzeniem tej zależności jest werset z Gal. 1:19, gdzie apostoł Paweł opisuje swój pobyt w Jerozolimie i wypowiada słowa: *A innego z apostołów nie widziałem oprócz Jakuba, brata Pańskiego*. Potwierdzeniem pokrewieństwa między Panem Jezusem a Jakubem może być werset *Czyż nie jest to syn cieśli? Czyż matce jego nie jest na imię Maria, a braciom jego Jakub, Józef, Szymon i Juda?* – Mat. 13:55.

Apostoł Jakub, syn Alfeusza był nazywany „mniejszym” lub „młodszym”, aby odróżnić go od drugiego apostoła Jakuba, syna Zebedeusza. *Były też niewiasty, które się przypatrywały z daleka, między nimi Maria Magdalena i Maria, matka Jakuba Mniejszego, i Jozesa, i Salome* – Mar. 15:40.

Działalność

Apostoł Jakub cieszył się znacznym autorytetem w zborze jerozolimskim. Pełnił rolę przywódcy znajdującego się tam Kościoła (Dzieje Ap. 15:13-22). *A gdy ci umilkli, odezwał się Jakub, mówiąc: Mężowie bracia, posłuchajcie mnie!* – Dzieje Ap. 15:13. To właśnie dzięki jego wypowiedzi podczas narady apostołów i starszych, argumentacji opartej na świadectwach proroków, zażegnany został groźny spór dotyczący kwestii respektowania prawa przez nawróconych pogan.

Autorytet apostoła Jakuba potwierdza również werset z Dziejów Apostolskich, gdy Piotr, po tym jak z pomocą anioła Pańskiego uciekł z więzienia, opowiedział, co go spotkało: *Dawszy im znak ręką, aby milczeli, opowiedział im, jak go Pan wyprowadził z więzienia, i rzekł: Powiadomcie o tym Jakuba i braci. Potem wyszedł i udał się na inne miejsce* – Dzieje Ap. 12:17.

Wysoką pozycję apostoła Jakuba podkreśla apostoł Paweł w Liście do Galacjan: *Otóż, gdy poznali okazaną mi łaskę, Jakub, Kefas, i Jan, którzy są uważani za filary,*

podali mnie i Barnabie prawicę na dowód wspólnoty, abyśmy poszli do pogan, a oni do obrzezanych – Gal. 2:9.

List św. Jakuba

Apostoł Jakub „mniejszy” uznawany jest za autora listu Jakuba. Wskazuje na to już pierwsze zdanie tego listu: *Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, pozdrawia dwanaście pokoleń, które żyją w rozproszeniu* – Jak. 1:1. Działalność ewangeliczna Jakuba, jako głowy zboru jerozolimskiego, dotyczyła w głównej mierze judeochrześcjan, co potwierdza opis odbiorców jego listu, którymi jest *dwanaście pokoleń, które żyją w rozproszeniu*, czyli najprawdopodobniej żydowska diaspora (Żydzi mieszkający poza Izraelem).

Kolejnym dowodem na to, że autorem listu jest Jakub, syn Alfeusza jest czas powstania tego listu, który datuje się na rok 60. – Jakub „większy” zmarł około 43.-44. roku, a Jakub „mniejszy” około 62. roku.

List Jakuba, choć skierowany jest do judeochrześcjan, stanowi także praktyczny przewodnik dla wszystkich, którzy pragną żyć w wierze i spełniać dobre uczynki. Jakub pisze do tych, którzy doświadczają problemów o charakterze zarówno zewnętrznym (prześladowania), jak i wewnętrznym, między braćmi (gardzenie ubogimi). Apostoł Jakub zaleca, aby trudności, z jakimi się mierzymy, uznawać za najwyższą radość. Podkreśla, że ci, którzy przetrwają czas próby, otrzymają wieniec żywota. Odnosnie wewnętrznych problemów apostoł przypomina, że Pan Bóg nie ma względu na osobę i nie powinniśmy wywyższać bogatego, a biednego poniżać.

Cały list Jakuba ma charakter pouczenia i odnosi się przede wszystkim do spraw moralnych i poruszających sprawy codziennego życia. Apostoł Jakub uczy, jak chrześcijanie powinni wcielać w życie zasady przyjętej wiary. Jego pouczenia dotyczą cierpliwości w doświadczeniach, modlitwy, pobożności, ubóstwa i bogactwa, wiary i uczynków, troski o potrzebujących i chorych, stronniczości, przestrzegania przykazań, prawdziwej mądrości, przyjaźni z Panem Bogiem, zawodności ludzkich planów, chciwości, pychy oraz grzechów języka. Autor daje również wskazówki dotyczące upominania grzeszników oraz namaszczania chorych i wyznawania grzechów.

Pomimo niewielu wersetów mówiących wprost na temat apostoła Jakuba, widzimy, że był on bardzo blisko Pana Jezusa, Jego nauki, którą Jakub przekazywał innym wierzącym, dzięki czemu zarówno wtedy jak i dzisiaj możemy korzystać z tych lekcji, które pomagają nam

przezwyciężać próby każdego dnia.

Orgonek Kamil